

آیین‌نامه اماکن عمومی

ماده ۱ - شهرداری جمهوری اسلامی ایران اسلامی ایران در اجرای وظایف انتظامی و کنترل ترافیک و سایر مسئولیتهای محوله بر امور اماکن عمومی طبق مقررات این آیین‌نامه نظارت و مطابق مقررات اقدام می‌نماید.

ماده ۲ - اماکن و موسسات موضوع این آیین‌نامه به شرح زیر می‌باشد:

۱- هتلها ۲- مسافرخانه‌ها ۳- رستورانها ۴- پانسیونها و مهدکودک‌ها ۵- سلف سرویسها ۶- قهوه خانه‌ها ۷- اغذیه‌فروشیها ۸- چلوکبابی و چلو خورشتی و طبخ‌های ۹- بوفه سینما و تاتر ۱۰- کافه تریاها ۱۱- کافه قنادی‌ها ۱۲- آرایشگاهها ۱۳- آموزشگاههای رانندگی ۱۴- فروشگاههای جراید و نشریات داخلی ۱۵- موسسات بارکش شهری ۱۶- تعمیرگاههای دوچرخه و موتور سیکلت ۱۷- عکاسی‌ها ۱۸- فروشگاههای جراید و نشریات خارجی ۱۹- سینماها و تماشاخانه‌ها ۲۰- فروشگاههای اتومبیل ۲۱- موسسات تبلیغاتی و تولیدکننده فیلمهای تبلیغاتی ۲۲- تعمیرگاهها، اتوسرویسها و پارکینگها ۲۳- موسسات توریستی و کراپه دهی اتومبیل ۲۴- کارگاههای تعویض روغن، پنچرگیری و لاستیک فروشی اتومبیل ۲۵- موسسات تاکسی بار ۳۰- کلیشه و گراورسازها ۳۱- فروشگاههای لوازم‌فروشی اتومبیل ۳۲- کارگاههای نقاشی اتومبیل ۳۳- چاپخانه‌ها ۳۴- سمساری و امانت فروشیها ۳۵- موسسات باربری ۳۶- استودیوها ۳۷- طلا و جواهر فروشیها ۳۸- موسسات نشر و طبع ۳۹- آموزشگاههای خیاطی، ماشین‌نویسی و آرایشگری.

تبصره - هر نوع امکنه و موسسه مشابه دیگری در آینده، بنا به تشخیص و اعلام شهرداری جمهوری اسلامی ایران مشمول مقررات این آیین‌نامه خواهد بود.

ماده ۳ - مراجع صدور پروانه واحدهای صنفی مذکور در ماده ۲ باید قبل از صدور و انتقال پروانه و همچنین انتقال محل واحد صنفی نسبت به موارد مذکور در ماده ۱ از شهرداری جمهوری اسلامی ایران استعلام نظریه به عمل آورند و نظریه اعلام شده ملاک صدور پروانه می‌باشد. ضمناً با اخذ پاسخ نهایی از مراکز اطلاعاتی صدور اجازه اشتغال به کار موقت وسیله شهرداری بلامانع خواهد بود.

تبصره - ضوابط مربوط به صلاحیت فردی دابرکننده و صلاحیت انتظامی و ترافیک محل کسب جهت اعلام نظریه به مراجع صدور پروانه واحدهای صنفی مذکور در ماده ۲ وسیله ادارات ذیربط شهرداری جمهوری اسلامی ایران تهیه و پس از تصویب ریاست شهرداری به مورد اجرا گذاشته خواهد شد.

ماده ۴ - در خارج از حوزه استحقاقی شهرداری، ژاندارمری عهده دار انجام وظایف مذکور در این آیین‌نامه می‌باشد.

ماده ۵ - متقاضیان صدور پروانه اماکن عمومی مندرج در ماده ۲ قبل از اخذ پروانه حق افتتاح اماکن خود را ندارند و در صورت تخلف مادامی که پروانه تحصیل نکرده باشند از افتتاح آن مکان تا صدور پروانه به وسیله شهرداری جلوگیری خواهد شد.

ماده ۶ - در صورتی که عدم صلاحیت هر یک از صاحبان یا مدیران اماکن مندرج در ماده ۲ در مدت اعتبار پروانه به تشخیص شهرداری محرز شود مراتب توسط کمیسیون مرکب از کلانتر یا معاون کلانتری محل - نماینده اتحادیه مربوطه - نماینده مرجع صدور پروانه - نماینده اداره اماکن عمومی شهرداری جمهوری اسلامی ایران در تهران و روسای دوابر مربوطه در شهرستانها بررسی و در صورت تأیید عدم صلاحیت، صاحب پروانه موظف است ظرف مدت ۱۵ روز شخص واحد صلاحیتی را جهت تصدی با مدیریت مکان خود معرفی نماید در غیر این صورت نسبت به تعطیل محل اقدام می‌گردد.

ماده ۷ - چنانچه صاحبان اماکن عمومی مندرج در ماده ۲ بخواهند اداره امور داخلی خود را به دیگری واگذار نمایند بایستی مدیر داخلی از طریق مراجع صدور پروانه به شهرداری معرفی تا پس از بررسیهای لازم و تأیید صلاحیت مدیر معرفی شده در پروانه صادره منظور گردد.

ماده ۸ - صاحبان اماکن عمومی مندرج در ماده ۲ از ردیف ۱ الی ۱۱ شامل (۱ - هتلها ۲ - مسافرخانه‌ها ۳- رستورانها ۴- پانسیونها و مهدکودک‌ها ۵- سلف سرویسها ۶- قهوه خانه‌ها ۷- اغذیه فروشان ۸- چلوکبابی و چلوخورشتی و طبخ‌های ۹- بوفه‌های سینما و تاتر ۱۰- کافه تریاها ۱۱- کافه قنادیها) مکلفاند کلیه کارکنان خود را (اعمال ایرانی و خارجی) به شهرداری معرفی تا نسبت به تعیین صلاحیت و صدور پروانه خدمتگزاری جهت آنان اقدام گردد و در صورت تغییر هر یک از آنان مراتب را ظرف مدت ۴۸ ساعت اعلام نمایند.

تبصره - مدت اعتبار پروانه خدمتگزاری یک سال می‌باشد و کارکنان اماکن عمومی مندرج در ماده ۸ موظف اندهمه ساله نسبت به تمدید پروانه خود اقدام نمایند.

ماده ۹ - کلیه مستخدمین و کارکنان اماکن عمومی مندرج در ماده ۸ بایستی دارای کارت بهداشت از مرجع مربوطه و پروانه کار از شهرداری باشند.

ماده ۱۰ - صاحبان کلیه اماکن عمومی مکلف اند آن دسته از مواد آئین نامه و اعلامیه‌های شهرداری را که ارتباط با نوع کار آن مکان دارد در محل مناسبی که برای واردین قابل رویت باشد نصب نمایند.

ماده ۱۱ - صاحبان اماکن مسافری (هتل- مسافرخانه - پانسیون و سایر اماکن مشابه) موظف اند در قبال اموالی که از طرف مسافریین یا واردین به مکانهای مذکور به آنان سپرده می‌شود رسید کتبی بدهند.

ماده ۱۲ - در صورتی که یکی از مسافریین در اماکن مسافری فوت نماید صاحب یا مدیر موسسه باید بلافاصله مراتب را کتبا با ذکر مشخصات شخص متوفی و شماره اتاق به کلانتری محل اطلاع داده تا ورود نمایندگان شهرداری و دادسرا و پزشکی قانونی اتاق متوفی باید بسته شده و احدی داخل آنجا نشود.

ماده ۱۳ - صاحبان و مدیران کلیه اماکن عمومی موظف اند هر موقع هرگونه توضیحاتی که مامورین شهرداری بخواهند (نسبت به وضعیت امکنه و مسافریین و مستخدمین) بلا تأمل در حدود اطلاعاتی که دارند با نهایت صحت به آنها بدهند.

ماده ۱۴ - در تمام ایامی که اماکن عمومی دایر هستند حضور متصدی یا مدیر امکنه در محل الزامی است.

ماده ۱۵ - در موقعی که یکی از مسافرین یا خدمه مظنون یا مبتلا به دارا بودن امراض واگیردار و عفونی از قبیل وبا، طاعون و امثالهم باشد صاحبان اماکن عمومی مکلف اند مراتب را بلافاصله با ذکر مشخصات بیمار به بهداری وکلانتری اطلاع دهند.

ماده ۱۶ - صاحبان اماکن مسافری و پانسیونها مکلف اند تابلو شماره اتاقها را در محل مناسبی در مدخل امکانه خود نصب نمایند.

ماده ۱۷ - صاحبان اماکن مسافری و پانسیونها باید دفتری مطابق نمونه شهرداری برای ورود و خروج مسافرین تهیه و نام و نشان کامل آنها را در آن دفتر قید نمایند.

ماده ۱۸ - صاحبان اماکن مسافری (هتل - مسافرخانه - پانسیون و امثال آنها) موظف اند ضمن رؤیت شناسنامه یا هرگونه برگ شناسایی مشخصات و تاریخ و ساعت ورود و خروج مسافرین و واردین به اماکن مزبور را مطابق نمونه اعلامیه‌ای که از طرف شهرداری داده می‌شود تنظیم و اول وقت روز بعد به شهرداری محل تسلیم نمایند.

ماده ۱۹ - صاحبان هتلها و مسافرخانه‌ها و پانسیونها موظف‌اند در صورت مراجعه اطفال و اشخاصی که ن به سن قانونی نرسیده و بدون سرپرست هستند و قصد اقامت در امکانه مزبور را دارند بلافاصله مراتب را به شهرداری (کلانتری محل) اعلام دارند.

ماده ۲۰ - برگزاری هر نوع مجلس جشن و عروسی، مهمانی، شب نشینی و امثال آن و یا اجرا هرگونه برنامه هنری و نمایشی در اماکن عمومی مستلزم تأیید محتوای برنامه هنری و نمایشی از سوی وزارت ارشاد اسلامی و تحصیل اجازه مخصوص شهرداری یا کلانتری محل (حداقل ۴۸ ساعت قبل) می‌باشد بدیهی است مسئولین اماکن عمومی مزبور می‌بایست ساعت و روز تشکیل مراسم و صرفاً مشخصات پیشنهادکننده مراسم را با ارائه دو کارت ورود به سالن به مسئولین ذیربط شهرداری جمهوری اسلامی ایران اعلام نمایند.

ماده ۲۱ - پروانه متخلفین در موارد ذیل اخذ و به مراجع صدور پروانه ارسال که برابر ماده ۳۹ قانون صنفی نسبت به ابطال آن اقدام گردد :

۱- تسهیل یا فراهم نمودن وسیله عمل منافعی عفت و شهوترانی در امکانه مربوط و یا استخدام و یا اجیر نمودن اشخاص برای منظور فوق.

۲- تشکیل جلسات در محل امکانه عمومی برای مقاصد سوء و خلاف قانون علیه دولت و امنیت کشور

۳- تهیه موجبات تسهیل خرید و فروش مواد افیونی و جرس و بنگ و استعمال آنها و همچنین فروش و عرضه هر نوع مشروبات الکلی.

۴- طرح‌ریزی و توطئه برای انجام مقاصد سوء و خلاف قانون نظیر سرقت، خرید و فروش و نگهداری اموال مسروقه و غیره.

۵- هرگونه عمل شرطبندی و برد و باخت و قمار

تبصره - ابطال پروانه مرتکبین تخلف از ماده ۲۱ مانع از اجرای سایر مجازاتهای شرعی و قانونی نخواهد شد.

ماده ۲۲ - سخنرانی و هر عمل دیگری که خلاف منظور از تشکیل مکان عمومی و مفاد پروانه صادره مربوط به آن باشد بدون اجازه مخصوص شهرداری ممنوع است.

ماده ۲۳ - قبول و اسکان اشخاص شرور و بد سابقه در محل امکانه عمومی ممنوع می‌باشد.

ماده ۲۴ - در اماکن عمومی ایجاد صداهای ناهنجار، ادای الفاظ رکیک و انجام حرکات زشت و اعمالی که موجب سلب آسای دیگران یا ضرر به اموال عمومی می‌شود ممنوع است و صاحبان اماکن عمومی مکلف‌اند متخلف را به مأمورین انتظامی معرفی نمایند.

ماده ۲۵ - یک نفر نمی‌تواند بیش از یک مکان عمومی را اداره و پروانه آن را تحصیل نماید مگر اینکه برای اماکن دیگری که می‌خواهد تأسیس کند از طرف مرجع صدور پروانه مدیر یا مباشری که شهرداری صلاحیت او را گواهی نماید، استخدام کند که در این صورت مدیر مزبور مسئول اداره مکان مربوطه خواهد بود.

ماده ۲۶ - درجه بندی و تعریف هر یک از اماکن عمومی به وسیله کمیسیون مرکب از نمایندگان شهرداری، شهرداری، بهداری و سایر سازمانهای ذیربط تعیین می‌گردد. مسئولیت تشکیل کمیسیون مزبور و اجرای تصمیمات متخدهم به عهده شهرداری می‌باشد در مواردی که درجه بندی و تعریف برخی از اماکن عمومی به موجب قانون از وظایف ارگانهای دیگر باشد، همان ملاک عمل خواهد بود.

ماده ۲۷ - متخلفین از مواد ۵ - ۸ - ۹ - ۱۰ - ۱۱ - ۱۲ - ۱۳ - ۱۴ - ۱۵ - ۲۳ - ۲۴ - ۲۵ - ۲۶ - ۲۷ - ۲۸ - ۲۹ - ۳۰ - ۳۱ - ۳۲ - ۳۳ - ۳۴ - ۳۵ - این آیین نامه به موجب مواد ۱۲ - ۱۳ - ۱۴ - قانون مجازات عمومی مصوب ۷ خرداد ۱۳۵۲ به جزای نقدی از ۲۰۰ ریال تا ۵۰۰۱ ریال محکوم می‌شوند.

ماده ۲۸ - از تاریخ تصویب این آیین نامه کلیه مقررات و ضوابطی که مغایر با مفاد آیین نامه باشد ملغی است.

نخست وزیر - میرحسین موسوی